

לבחור בַטוב זהר טלמור-רוטבליט

גיל ההתבגרות.

אני זוכרת את עצמי בגיל הזה. הרגשתי מבולבלת ואבודה. אומרים שככה זה. מן גיל כזה, שפשוט צריך לעבור אותו. גיל שבו ההורמונים שלנו משתוללים, גיל שבו אנחנו פתאום נראים אחרת ומרגישים אחרת, גיל שבו אנחנו מעצבים את הזהות שלנו כאנשים בוגרים, וזה מאד מאד מבלבל. מה נכון? מה לא נכון? למי מכולם להאמין? המבוגרים הרבה פעמים אומרים משהו אחד ועושים משהו אחר. אז במה לבחור מהכל?...מכל הסלט הזה?

יוצא לי לחשוב עליכם הרבה בהקשר הזה של גיל ההתבגרות. אני מרגישה שהמשימה שלכם כמתבגרים - מאתגרת במיוחד. אתם עוברים את גיל ההתבגרות בתקופה שבה גם ככה העולם הוא מאד מאד מבלבל, תקופה שבה גם המבוגרים מבולבלים.

אנחנו עדים לנפילות של משטרים פוליטיים, אנחנו עדים להתרסקות כלכלית כלל עולמית, אנחנו עדים למצב בטחוני רעוע, כזה שמאיים, בתסריט הגרוע ביותר, למחות את המין האנושי מעל פני האדמה. ...ובתוך כל זה מצפים מכם, הנוער, לקחת אחריות! אבל איך עושים את זה? ...ולמה דווקא אתם?

אני רוצה לטעון שבשביל שהעולם שלנו ייראה אחרת - אנחנו צריכים להאמין שזה אפשרי, אנחנו צריכים להיות מסוגלים לראות בדמיון שלנו עולם טוב, עולם שהיינו רוצים לחיות בו. תתארו לכם עולם שבו לכל האנשים על פני כדור הארץ יש מה לאכול, עולם שבו לכל אחד יש בית לגור בו. תתארו לכם עולם שבו אנשים עובדים רק כמה שעות בודדות ביום ואת שאר הזמן הם משקיעים בלפתח את עצמם, בלעסוק בתחביבים שלהם, בלבלות עם חברים, עם משפחה. תתארו לכם עולם שבו לאנשים אכפת אחד מהשני, שכולנו חיים כמו משפחה אחת גדולה.

נשמע לכם דמיוני? נשמע לכם מופרך? מי כמונו יודע שזה אפשרי להפוך חלום למציאות. העם שלנו כבר עשה את הקסם הזה. אחרי 2000 שנות גלות, התקבצנו מכל רחבי העולם והקמנו מדינה משלנו - מדינה יהודית לעם היהודי בארץ ישראל. ומה שהניע אותנו, את העם שלנו, היה חזון של איש אחד יקר, שאמר: "אם תרצו - אין זו אגדה!"

בהשראת החזון הזה, החזון של הרצל, צעירים קצת יותר מבוגרים מכם עזבו את הבתים שלהם בגולה ועלו לארץ, ייבשו ביצות, סללו כבישים, עבדו את האדמה, וביחד הצליחו ליצור מציאות חדשה, שרק 50 שנים קודם לכן היתה בגדר חלום. ומה הניע את אותם אנשים? מה גרם להם לקום ולעשות מעשה? התשובה לזה היא אחת - החזון המשותף, האמונה המשותפת בדרך, הידיעה שאם מספיק אנשים יפעלו ביחד לעבר מטרה אחת - הם יצליחו להפוך את החלום למציאות.

היום העולם שלנו נמצא במקום אחר לגמרי ואנחנו עומדים בפני אתגרים חדשים. התהליכים שקורים בעולם בשנים האחרונות, ובייחוד "מהפכת האינטרנט", מטשטשים את הגבולות של המדינות שאנחנו חיים בהן והופכים אותנו ל"כפר גלובלי", לקהילה עולמית אחת. אנשים ממקומות שונים בעולם עובדים ביחד, מחליפים ביניהם מידע, מנהלים קשרי מסחר. נוצר מצב שבו כולנו, אנשים מכל העולם, תלויים זה בזה, לטוב ולרע. בעולם שאנחנו חיים בו היום מדינות כבר לא פועלות באופן עצמאי, הן לא יכולות. הכלכלה היא כלכלה עולמית, הפוליטיקה היא עולמית, הבטחון הוא עולמי. ומכיוון שאנחנו נמצאים במשבר עולמי - הפתרון חייב להיות גם הוא - עולמי.

וכאן אתם נכנסים לתמונה. אתם דור שאומרים עליו שהוא "נולד עם המקלדת ביד", דור שחי ונושם את "הכפר הגלובלי" בלי בכלל לדעת שאפשר גם אחרת. הדור שלכם מבין לעומק שמרחב הפעולה הוא לא רק הכיתה, ולא רק בית-הספר, ולא רק היישוב, ולא רק המדינה. מרחב הפעולה הוא כל העולם.

כשאני הייתי בתיכון היה ערוץ אחד בטלוויזיה, וכמובן שלא היה אינטרנט. אני חושבת שזה היה הרבה פחות מבלבל, כי לא היינו צריכים לבחור. ראינו את מה שהיה, וחשבנו את מה שאמרו לנו לחשוב.